

og mere ere bleve til Illusioner. Hvorfor var det, at her igaar var en, jeg kan sige, ubyggelig Laushed ved Sælvens Behandling? Var Grundtenen ikke den, at samtlige Medlemmer, eller i alt Fald de allerfleste Medlemmer, følte, at Opgaven paa dette Punkt mere end paa noget andet var ved at vore os over Hovedet? Have vi efter de Forestillinger, som fremstille sig, noget Kampflid? Have vi noget Skib af første Orden? Kunne vi vente at faae noget, eller vil ikke, som det ogsaa allerede igaar blev fremstillet, ethvert Forsøg i den Retning være mislykket, inden det er fuldbendt? Er det ikke allerede erkjendt, hvad der ogsaa blev udtalt fra meget sagkyndig Side, at i alt Fald flere af vore nuværende saakaldte Pantserfregatter ikke faae stort mere Betydning end at staa som Poster paa vort Budget? Det er derfor min Lænke, at, dersom vi kunne naae til en Koncentrering af Forsvaret, maa ogsaa Søværnet for dets Bedkommende knyttes dertil i Form af et Forsvar af de nærmest om de faste Punkter liggende Ryster og dernæst i Form af saadanne Skibe, der, som det ogsaa igaar blev antydet, vare i Stand til saavidt muligt at knytte Forbindelse mellem de fra hinanden afstaarne Landsdele. Der vilde derved i ethvert Tilfælde være givet vore Sømand Leilighed til at vise, at om ikke deres Opgave mere kunde være stilet paa at møde Fjenden i aabent Søslag, hvad saadanne Skibe ganstke vist ikke vilde være egnede til, vilde de dog ad mere end een Vej kunne udrette Stort i Fædrelandets Tjeneste og til dets Forsvar. Ad denne Vej vilde vi efter de Beregninger, som jeg har tilladt mig at gjøre, for en Beføstning af 6 Millioner Rb. aarlig kunne finde og vinde et Forsvar, hvorved vi efter min Opfattelse vare i Stand til at forsvare os haardnakket. Jeg siger 6 Millioner Rb., og deraf regner jeg 3 Millioner til Havnen, 2 Millioner til Flaaden og 1 Million til Forrentning og Vedligeholdelse af de Anlæg, som da vilde være nødvendige. Der er altsaa i denne Sum medregnet saavel de ordentlige som de overordentlige Beføstninger til Forsvarsvæsenet, men dette er kun Antydninger, som jeg har tilladt mig at fremsføre, fordi de indeholde de Fordringer, jeg maatte stille til Forsvarsvæsenet, naar vi kunde tænke paa at komme til særdeles overordentlige Bevillinger til Fæstningsanlæg. Vort Formaal maa være at forsvare os saa længe og saa haardnakket som muligt. Det Udbrud, som her fra forskellige Sider er blevet anvendt: „At falde med Gre“, tror jeg har — i alt Fald anvendt i denne Debat — noget af en Præses Færlighed; thi naar kan man sige at være falden med Gre? Viser vor Erfaring os ikke, at Striden i 1864 netop tilbels drettede sig om, hvorvidt vi vare faldne med Gre eller med Skam. Nogle mente, og jeg tror, det var de fleste, at vi da faldt med Gre, men Mange have reist stærke Anker og ment, at vi netop faldt med Skam. Dette kan ikke være

Maalestokken for vort Forsvar, men Maalestokken derved kan kun være det, at forsvare os saa længe og saa haardnakket, som det er os muligt, uden Hensyn til det tænkelige Resultat, uden Hensyn til Venner og Frænder, som svigte, men simpelt hen af den Grund, at vi ikke kunne Andet.

Lh. Nielsen: Jeg skal ikke meget indlade mig paa den militære Side af det Lovforslag, vi her forhandle. Hvad jeg nærmest vil lægge til Grund for mine Betragtninger, skal være det Finansielle, og jeg skal dertil føie nogle almindelige Bemærkninger. Den høitagtede Krigsminister udtalte forleden Dag, at man gif noget vel rundhaandet til Verks, naar man sagde, at vi til ordentlige og overordentlige Forsvarsforanstaltninger udgave aarlig 7 Millioner Rb., thi det var en Afrunding, tilføiede han; det var dog i Virkeligheden kun 6,800,000 Rb. og af disse 6,800,000 Rb. maatte igjen 200,000 Rb. fraregnes, som ikke særlig kom Forsvarsministerierne til Gode. Jeg tror endog, at den høitagtede Minister tilsidst kom ned til, at vi ikke udgave synderlig over 5 Millioner Rb. til Forsvarsvæsenet, naar Alt blev rigtig beregnet. Jeg mener nu, at den høitagtede Minister deri tager meget feil, og jeg skal sige, hvorledes jeg kommer til et modsat Resultat. Vel er det sandt, at der af de 6,800,000 Rb. gaar omtrent 200,000 Rb. til andre Ting, som ikke egentlig kunne siges særlig at vedrøre Krigsministeriet, men paa den anden Side maa vi ikke glemme, at der under Justitsministeriet udgives næsten 100,000 Rb. til Udskrivningsvæsenet, og under Indvægningsministeriet ikke saa lidt over 100,000 Rb. til Indkvarteringsgodtgørelse, og at der endelig paa Finantslovens § 17, Pensionsvæsenet, gaar en ganstke antagelig Sum med i Anledning af hele vort Forsvarssystem. Jeg tror derfor ganstke vist, at den høitagtede Krigsminister maa være meget glad ved, om vi til de ordinære og ekstraordinære Udgifter kunne blive staaende ved en Sum af 7 Millioner aarlig i de sidst forløbne 5 Aar, og jeg ser da ikke rettere, end at det Alt sammenlagt vil blive en Udgift af 9 Millioner Rb., som vi ville komme til efter det os nu forelagte Lovforslag. Jeg er nemlig enig med de ærede Medlemmer, som have udtalt, at vi sandsynligvis ville komme til at bevilge det Samme til overordentlige Udgifter som hidtil, uanset den Lov, som her foreligger; thi det kan ikke negtes, at der er al Udsigt til, at man særdeles paa det tekniske Omraade vil blive ved at gaa fremad, og at vi saaledes fleste skulle blive ved at gjøre ekstraordinære Anskaffelser, for ikke at tale om den Stigning, som upaatvilelig vil vedblive baade i Henseende til Bælleledningsgjenstande og Naturalforpleining, saa at jeg virkelig ikke tror, at der er blevet sagt for Meget, naar der er sagt, at Udgifterne ville blive en 9 Millioner Rb.; jeg tror snarere, at de ville blive noget høiere. Hvad